

Dusnieuws is een uitgave van anarchistisch collectief EuroDusnie uit leiden. Dit is nummer 21, april 2000

Europees Parlement gaat Echelon onderzoeken

Gratis

Het wereldwijde afluistersysteem Echelon van het National Security Agency (NSA) wordt onderwerp van een onderzoek door een "ad hoc" commissie van het Europees Parlement. Een meerderheid van de europarlementariërs heeft hiertoe besloten op 20 april.

Echelon werd opgezet in de jaren veertig en bestaat uit een netwerk van afluisterstations in de Verenigde Staten, Canada, Nieuw Zeeland, Australië en Engeland. Met een woordherkenningssysteem kunnen er per dag miljarden emails, faxen, telexen en telefoongesprekken worden "gescreend".

Het bestaan van Echelon is eigenlijk al jaren bekend; reeds in 1996 schreef de Nieuw-zeelandse onderzoeks-journalist Nicky Hager er een boek over, wat door maar weinig mensen werd opgemerkt. Pas in het laatste jaar groeit de onrust over Echelon en dringt het onderwerp ook door tot de nationale parlementen in Europa. De onrust sloeg her en der om in woede nadat ex-CIA directeur James Woolsey, in een interview met Le Figaro, het bestaan van Echelon rechtvaardigde door te wijzen op de "omkoop- en smeergeld cultuur" in het Europese bedrijfsleven. Verder benadrukte hij dat Echelon nodig is om een eerlijke gang van zaken in het internationale bedrijfsleven te garanderen...

De Europarlementariërs maken zich niet zozeer zorgen om hun burgers die afgeluisterd kunnen worden, maar vooral om het Europese bedrijfsleven dat door de Amerikanen beloofd kan worden. Nu doen alle rijke industrielanden aan bedrijfsespionage, maar het feit dat EU-lidstaat Engeland hierin samenwerkt met de Amerikanen wekt

Amerikanen. De order ging hierdoor naar Boeing en McDonnell Douglas.

Het is dus vooral het feit dat de Engelsen zouden meehelpen met het ver-

grote onrust. Via het Amerikaanse handelsministerie zou bedrijfsgevoelige informatie van Europese ondernemingen worden doorgesluisd naar Amerikaanse bedrijven, waardoor het Euro-

tony Blair een grotere bedreiging voor de EU vormt dan Jorg Haider. De parlementariërs kunnen gaan aanvoeren dat de Engelsen in strijd handelen met het Verdrag van Amsterdam, waarin is vastgelegd dat lidstaten moeten afzien van activiteiten die tegen het belang van de EU ingaan. Ook het Portugese voorzitterschap van de EU heeft zich al met de zaak bemoeit. Fernando Gomez, Portugees Minister van Binnenlandse Zaken beloofde de zaak te zullen aanpakken bij het volgende overleg van Europese Ministers van Justitie, in mei. De Europese Commissie reageert zeer voorzichtig. Commissaris Likaenen verklaarde simpelweg dat activiteiten van inlichtingendiensten buiten de EU-wetgeving vallen, en dat er eerst een specifieke klacht moet worden ingediend voor er iets kan gebeuren.

Het is jammer dat het Echelon-debat tot nu toe vooral gaat over economische kwesties, en dat europarlementariërs vooral bezorgd zijn om de mogelijke consequenties voor het bedrijfsleven van de lidstaten waar ze vandaan komen. In hoe verre politieke en maatschappelijke groeperingen in de gaten worden gehouden is erg duister, maar komt ongetwijfeld voor.

Uitgebreide informatie over Echelon is te lezen op de internet site van Jansen en Janssen: www.xs4all.nl/~respub. Bij dit onderzoeksbureau is ook een gids over afluisteren verschenen: "Luis-terrijck"

linken van "ons" bedrijfsleven dat voor veel europarlementariërs aanleiding is voor een onderzoek. Vandaar ook de warme belangstelling voor het onderwerp van extreemrechtse

pese bedrijfsleven benadeeld wordt. Zo zou een aantal jaar geleden het Europees consortium Airbus een monsterorder in Saoedi-Arabië hebben misgelopen, omdat geheime informatie via Echelon zou zijn doorgespeeld aan de

2

BASISDEMOCRATISCH NETWERK

3

INTERNATIONAAL TARTONGRES

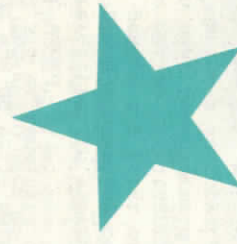
4

Discussie

5

Anti-nationale

solidariteit

Dusnieuws wordt uitgegeven door het anarchistisch collectief **EuroDusnie**.

Het Kantoor aan de Boerhaavelaan 345 is dagelijks geopend van 14.00 tot 17.00 uur. Telefoonnummer 071-5173019.

Weggeefwinkel, Hooglandse Kerkgracht 4, van woensdag tot en met vrijdag van 14.00 tot 17.00 en donderdag tot 21.00, en zaterdag van 11.00 tot 17.00 uur. Telefoonnummer: 071-5136955.

email: weggeefwinkel@squat.net

Betcafe Las Vegas
Koppenhinksteeg 2b en 2c open op woensdag van 18.00 tot 23.00 uur. Zelfde telefoonnummer als de weggeefwinkel.

De voedsel coöperatie en de Politieke informatie winkel zijn sinds kort onder de naam **'Tegengif'** iedere woensdag avond van 18:00 tot 20.30 en iedere zaterdag van 14.00 tot 17.00 uur geopend in de Koppenhinksteeg 2c.

Redactie Dusnieuws

Postbus 2228

2301 CE Leiden

Tel/Fax: 071-5173019

Email: eurodusnie@del.nl

Homepage: [http://squat.net/](http://squat.net/eurodusnie)

Drukkerij

Mostert en van Ondenren!

Langegracht 61, 2312 NW Leiden
oplage 1000 stuks

Giro Nummer : 3184679

EuroDusnie

o.v.v. 'Dusnieuws' en je naam en adres en aantal.

Abonnementen: Dusnieuws is en blijft gratis, voor de produktie van het blad zijn wij echter afhankelijk van donateurs. Kun je wat poen missen stort dan gul. Wil en kun je meer kranten verspreiden geef dat dan even door aan de redactie.

Dusnieuws is te vinden in de meeste infowinkels, en alternatieve boekenwinkels en uitgaansgelegenheden. Je kunt je ook op de digitale Dusnieuws abonneren door aan ons een mailtje te sturen, je wordt dan ook regelmatig op de hoogte gehouden van het EuroDusnie programma.

De redactie heeft altijd interesse in artikelen als ze maar niet beginnen met de diktatuur van de vrije markt maar wel als er tenminste drie keer het woord 'wereldrevolutie' in voorkomt. Stukken graag zonder lay-out grappjes gewoon als *.txt of doc-file mailen of uitgeprint opsturen naar bovenvermeld adres. Dusnieuws is copyright-vrij. Dus neem over wat je wil.

De **deadline** voor Dusnieuws 22 is **28 mei**.

Alle artikelen in de Dusnieuws worden geschreven op persoonlijke titel.

BASIS DEMOCRATISCH NETWERK DISCUSSIES IN LEIDEN

Het BN heeft 1 en 2 april bij de 3e verjaardag van Eurodusnie in Leiden twee middagen gediscussieerd over de visies achter enkele campagnes en de spanning die op kan treden tussen theorie en praktijk in de beweging.

Het Basisdemocratisch Netwerk (BN), opgericht in september 1998, is een verzameling van Links radicale en anarchistische groepen en individuen die een aantal gemeenschappelijke doelstellingen hebben (zie: www.antenna.nl/bn).

In Leiden hebben op 1 april 50 mensen gediscussieerd na een forumdiscussie

met onderstaande actie-groepen: Het Autonoom Centrum (migratieproblematiek) staat in contact met religieuze groeperingen, vluchtelingenwerk en doen aan visieverkenning (Vlucht naar voren) en actie (KLM-uw uitzettingsagent). Groen Front! (Ruig-oord, Betuwelijn) is uitgegroeid tot een bekende anti-infrastructuur aktiegroep. Zij zijn antikapitalistisch, anti-autoritair en bestrijden economische groei als doelstelling. Eurodusnie is in drie jaar tijd van een anti-europese aktiegroep gegroeid naar een lokaal woon- en werkkolлекief, dat naast kritiek op de monetaire eenzijdigheid van Europa, het kapitalisme en de hiërarchie in de samenleving lokale alternatieven (zonder geld of winstogmerk) opbouwt en mensen actief daarbij betreft (o.m. eetcafe, infowinkel en weggeefwinkel).

De eerste bevindingen zijn:

Allerdrie willen ze buiten de eigen linkse beweging treden om hun maatschappijkritiek in praktijk te brengen. Bij alle-

drag, career-feminism, (onbedoelde) uitsluiting op basis van handicap of ziekte.

Enkele bevindingen:
Uitsluiting lijkt in de praktijk in vrijwel elke groep of beweging voor te komen. Dus ook in groepen en bij mensen, die qua doelstelling of mening duidelijk anti-racistisch, anti-sexistisch, etc zijn! Is het niet of nau-

drie ontbreekt echter ook een uitwerking van de gewenste maatschappij op (lange) termijn en welke strategie die daaruit volgt. Ook lijkt over het algemeen in de linkse actie-beweging de wijze van overdragen verkeerd: de echte boodschap komt niet over. Deels omdat de visie erachter nog geformuleerd moet worden, deels om communicatieve redenen. Ook "de revolutie" blijkt een item te zijn: is die eigenlijk wel nodig, hoe ziet die er dan uit, wie zijn de mensen of groepen die zich zullen gaan verzetten en wanneer en met welke concrete doelen?

Op 2 april hebben we gepraat over theorie en praktijk binnen actieve groepen zelf: hoe staan we tegenover het voorkomen van sexism, racisme, omgang met ziekte of handicaps en uitsluiting binnen de eigen beweging. Hier hebben we in drie groepen grip probeeren te krijgen op de mechanismen van uitsluiting, het begrip cultuur, nationaliteit versus identiteit, het verschil maken tussen een persoon en zijn/haar ge-

welijks voorkomen van allochtone medelinders in deze groepen een vorm van uitsluiting en op basis waarvan: cultuur, werkwijze, geestelijke of lichamelijke vaardigheid of is het een systematisch verschijnsel met andere oorzaken? Het antwoord ligt deels ook in de definities van de begrippen zelf: cultuur? gehandicapt?; wie is er in het hele spectrum aan lichamelijke en geestelijke mogelijkheden en vaardigheden nu eigenlijk niet gehandicapt in iets of geheel gezond?

We discussieren voort tijdens de Pinkster Landdagen in Appelscha (9-11 juni), die gewijd is aan "de toekomst en anarchisme". Het uitgebreide verslag van de discussies in Leiden zal nog via de Dusnieuws en het BN verspreid worden en de resultaten kunnen als startpunt of bijdrage dienen aan de workshops in Appelscha. Impressie: Jaap.

Basisdemocratisch Netwerk, p.a. Postbus 13013, 3507 LA UTRECHT.

het volkstribunaal. Maar wellicht was je erbij of heb je het al in de krant gelezen. Door al het Comodo georganiseerd en stervende computers in het EuroDusnie kantoor ligt deze Dusnieuws in ieder veel later bij je op de deurmaat dan aanvankelijk de bedoeling was. Onze nederige excuses hiervoor! Wellicht kan je wat in de volgende Dusnieuws lezen over hoe koninginnedag in Leiden is verlopen of anders moet je maar de ravage kopen, die zijn altijd zo lekker actueel. In elk geval komt er in de volgende dusnieuws een stuk te staan over wat er afgelopen week in praag is besproken over de komende gang.

anti-IMF/anti-wereldbank happening aldaar deze zomer. Ook misschien iets over de actuele criminalisering van activisten die zich niet aan de poldermodel grenzen houden. We hebben het hier dan onder andere over GroenFront! mensen die regelmatig sloopanden en bouwplekken die op het tracé van de Betuwelijn liggen bezetten. Onlangs liet Justitie weten dit sterk aanhoudende protest zat te zijn en eiste ze 3 maanden onvoorwaardelijke celstraf wegens overtreding van art.462. Verboden toegang.

Internationaal Taartcongres in Montreal

INTERNATIONAAL TAARTCONGRES IN MONTREAL INTERNATIONAAL TAARTCONGRES IN MONTREAL

HET IS VEEL LEUKER OM ACTIEVERDER TE WORDEN DAN SOLDAAAT

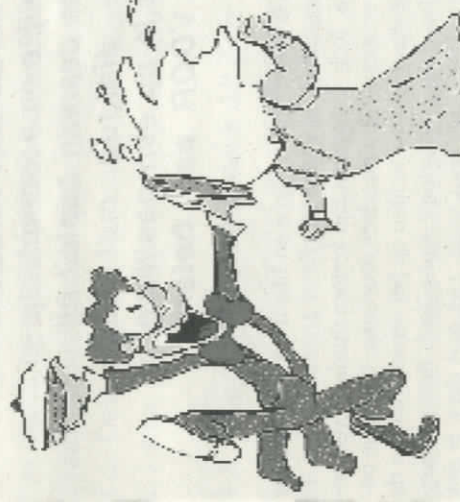
Een stel politieke clowns in Montreal heeft een jaar gewerkt aan een festival over "gekte als wapen tegen de waanzin". Ze doopten het Symfolium, en nodigden de halve wereld uit om deel te nemen. Negen dagen lang heeft de alternatieve buurt van Montreal, Le Plateau de Mont Royal, in het teken van het festival gestaan. Over de straten hingen spandoeken met subversieve uitspraken van Oscar Wilde en anderen, in talloze k r o e g e n w e r d e n exposities gehouden en op drie plekken waren dagelijks voorstellingen en discussies.

hadden aangespannen tegen personen die hen getaart hadden. Het eerste proces, van minister Stephane Dion tegen Tartagnan en Pop Tart, trok de aandacht van alle media. Op tv werden de videobanden van de spectaculaire gebak-aanval - de minister stond met koksmuts op eten uit te delen aan daklozen in een restaurant - keer op keer herhaald en alle kranten grepen het proces aan om de foto nog maar eens te plaatsen. Tijdens en na het proces konden de taarters (die zichzelf met verve verderdigden) en hun sympathisanten en buitenlandse gasten interviews geven en 's avonds was er een internationaal praatprogramma op tv waar iedereen het eens was dat de (neo-liberale) politici hun verdiende loon hadden gekregen. De rechter doet op 17 mei uitspraak.

Les Entartistes

De taartaanslagen zijn het werk van de in Montreal razend populaire actiegroep Les Entartistes. Zij hebben de afgelopen paar jaar 16 aanslagen uitgevoerd (de geaborteerde niet meegerekend)

wit geweest. Het tweede proces - gepensioneerd minister-president tegen Tart Vader - is verdaagd tot na de uitspraak van het eerste.

aan het bakken zijn voor ze op pad gaan. De repressie in België (waar het meest getaart wordt; de bende van Godin pakte laatst de Franse filosoof Bernard Henry Levy voor de zesde keer en taartte ook de voorste rijen van een sjeek gala vanaf het podium) valt mee. Er wordt eigenlijk nooit iemand aangeklaagd. Een Franse rechter probeerde de Belgen te veroordelen, maar besloot daar ook vanaf te zien nadat deskundigen hem verteld hadden dat het taarten van ministers een oude Belgische traditie is. In de VS daarentegen zijn mensen tot een half jaar veroordeeld wegens het taarten van de burgemeester van San Francisco.

Enkele dagen voor het proces verstoorden de Entartistes een legershow in het Olympisch Stadium door aankomende militairen te onthalen op luidruchtig meemarcherende clowns en borden vol slagroom op de vloeren te plaatsen (taartlandmijnen). Een high-tech tank

Wat alle taartgroepen gemeen hebben is dat ze tegelijkertijd dol zijn op de media en er geen enkel ontzag voor hebben. Een taartaanslag is pas echt gelukt als het voor de camera's gebeurt en de media meehelpten om het ego van het doelwit door te prikken. Maar daarnaast is de taart een democratisch wapen waartegen nauwelijks bescherming mogelijk is. Het is de stealth-bommenwerper van de arme mens; het

onder meer Sylvester Stallone te grazen genomen

Een van de rode draden in het programma was het politieke taartgooien. Aanleiding waren immers twee processen die Canadese minister-slachtoffer

en onder meer Sylvester Stallone te grazen genomen. Naast landelijke en Quebecoise politici zijn vooral hoge piepen in de biotech-industrie hun doel-

werd door meerdere taarten getroffen en aan schoolklassen werd duidelijk gemaakt dat het veel leuker is om actieverder te worden dan soldaat.

Tijdens het Symfolium werd een avondvullend Taartgala gehouden, met muziek, films van aanslagen, en allerhande toespraken en optredens. Natuurlijk was het onvermijdelijk dat ook op die avond getaart werd. Noel Godin, de bekende Belgische taartmeester, was de klos, maar die is het wel gewend. Naast Godin was ook een andere bekende taarter, Aaron Kay, present, evenals Agent Apple van de Californische Biotic Baking Brigade.

slachtoffer is altijd de klos, wordt uitgelachen en als 'ie een proces begint wordt alles nog eens een keer overgedaan. Het doel van dit soort acties? Wie de vraag stelt, zal het nooit begrip. Robert Dehoux, een andere Belgische gast op het festival, benadrukt het belang van het luciferhoutje naast de taart. "Duuw een lucifer in het slot van een bedrijf of gebouw dat je niet bevalt, en de deur gaat niet meer open. Lullig misschien, maar het werkt wel. Wat we de mensen te vertellen hebben is dat ze wat kunnen doen, dat ze het leven niet hoeven te accepteren zoals het is. En vooral dat ze nergens bang voor hoeven te zijn. Voila..." The Pie is the Limit, trouwens

VAN JE VOORT-VOORT...

RIJDT DE KONING DOOR DE POORT.

Keest

Meer informatie op internet o.a.:
<http://www.piemah.org>
<http://members.tripod.com/taart>
<http://www.symfolium.org>

Individuele verandering versus strijd tegen structuren

In Dusiuews nummer 19 is een stuk van Bart geplaatst, getiteld "de tegencultuur van links". Hij geeft hierin forse kritiek op de linkse beweging en de instelling van de mensen die hierin actief zijn. Barts visie komt er in het kort op neer dat niet zozeer de (uitwassen van) het economische systeem bestreden moeten worden, maar dat links zich primair dient te richten op het veranderen van de individuele medemens. Dan komt het met het systeem ook wel goed. Linkse mensen, aldus Bart, zijn negatief bezig als ze zich verzetten tegen maatschappelijke en economische structuren. In plaats daarvan bepleit hij een respectvolle dialoog met de "buitenwereld", en je op een positieve manier inzetten VOOR een betere samenleving.

Voor de duidelijkheid vermeld ik hier dat Bart net als mij actief is in verschillende projecten van EuroDusnie. Toch ben ik het in grote lijnen erg oneens met wat hij schrijft in "De tegencultuur van links". Ik kan me voorstellen dat mensen dit merkwaardig vinden. Het EuroDusnie collectief bestaat echter uit tientallen mensen die weliswaar veel ideeën gemeen hebben, maar ook flink van mening kunnen verschillen. Er bestaat nu eenmaal geen centraal comitee, binnen EuroDusnie en dat is maar goed ook. Dusnieuws heeft trouwens met belangstelling gewacht op reacties van buiten, maar helaas: afgezien van wat gemopper en gepraat in de wandelgangen kwam er geen tegenreactie. Daarom schrijf ik er, als medewerker van EuroDusnie, zelf maar een. (1)

Dialogo

In het begin van zijn stuk valt Bart de opvatting aan waarin mensen gezien worden als slachtoffer van maatschappelijke structuren. Onderdrukking, aldus Bart, wordt niet zozeer veroorzaakt door het "mondiale liberaal-kapitalistische systeem" maar vooral door indivi-

Wat is een illusie dat de door links gewenste veranderingen in de maatschappij afgedwongen kunnen worden door het aangaan van positieve dialogen?

duele mensen, die aan dit systeem vooraf gaan. Ik denk dat Bart hier met een al te plank behoorlijk mis slaat. De positie van mensen in de maatschappij (en dit hoeft niet enkel die van 'slachtoffer' te zijn) wordt volgens mij wel degelijk grotendeels bepaald door maatschappelijke structuren - niet alleen het liberaal-kapitalistische systeem, ook racistische en patriarchale structuren. Mensen worden hierin ge-

boren, groeien hierin op en maken er deel van uit.

Mensen zijn kortom dusdanig verbonden met deze structuren, dat het je primair richt op het veranderen van de individuele mens, zoals Bart wil, weinig hout snijdt. Het gaat denk ik ook uit van de onterechte veronderstelling dat mensen vrij, onafhankelijk of neutraal zouden staan ten op zichte van heersende structuren. Mensen hebben een positie in deze structuren: dat zijn machtsverhoudingen, een term die in Barts vertoog helemaal niet voorkomt. Het gaat er niet om dat ik "dialoog" onbelangrijk zou vinden, of dat ik vormen van individuele verandering uitsluit, net zomin als Bart niet beweert dat economische en maatschappelijke structuren van geen belang zouden zijn. Bij de bestaande machtsverhoudingen binnen de heersende economische en maatschappelijke structuren (het beruchte systeem) zou volgens mij wel het zwaartepunt van linkse (collectieve) strijd moeten liggen. Dit systeem moet bekritiseerd, bestreden of voor gek gezet worden. De nadruk ligt voor mij niet bij individuele verandering, of het

veranderen van "individuele" mensen.

Voor dat ik op nog een paar zaken in Barts stuk inga nog de opmerking dat ik het met sommige dingen best wel eens kan zijn. Zo ben ik er ook geen voorstander van 'het systeem' te gaan demoniseren als zijnde het kwaad of de grote boosdoener.

Het is echter weer niet zo dat mensen die 'het systeem' bekritiseren of bestrijden zich daarmee er buiten willen of kunnen plaatsen, wat Bart suggereert. Afgezien van een enkele zonderling

staat bijna niemand "buiten het systeem". Het is jammer dat Bart de indruk heeft van de linkse beweging als mensen die alleen maar overal tegen zijn. Het idee van linkse activisten als mensen die altijd overal tegen zijn is volgens mij vooral een vooroordeel dat gebruikt wordt door mensen die linkse ideeën en thema's sowieso niet serieus willen nemen. Wel ben ik het met Bart eens dat links meer aandacht zou moeten hebben voor de invulling en presentatie van haar alternatieven.

Bart is vooral voorstander van dialoog. We moeten niet de verschillen benadrukken, niet doen aan "blind fanatisme", maar streven naar een "respectvolle dialoog" met de buitenwereld. Nu ben ik in veel gevallen best wel voorstander van dialoog en het zoeken naar overeenkomsten als politieke strategie. De vraag is met wie je allemaal een respectvolle dialoog wil hebben. Ziet Bart bijvoorbeeld mogelijkheden voor een respectvolle dialoog met het IND, Shell, het CDA, de politie, het Internationaal Monetair Fonds, of wapenhandelaars? Is dat de door Bart gewenste "radicale verandering van de manier waarop de linkse beweging zich naar buiten toe opstelt"? Ik stel de boel nu een beetje op scherp; ik besef ook wel dat de linkse beweging helemaal niet in de positie is met deze lui in dialoog te treden. Het gaat erom dat "samenwerken op basis van overeenkomsten", wat Bart zo graag wil - het lijkt wel het paarse poldermodel - vaak helemaal geen optie is omdat die overeenkomsten volledig ontbreken. En het gaat erom dat een "respectvolle dialoog" vaak geen optie is omdat een groot deel van de "buitenwereld" helemaal geen respect verdient.

Een ander systeem

Hetzelfde probleem met de redeneringen van Bart heb ik als hij verderop in zijn stuk beweert dat niet zozeer verzet TEGEN het systeem er toe doet, maar wat we doen VOOR de opbouw van een ander systeem. Het kan zeker heel inspirerend zijn om op kleine schaal te werken aan alternatieven. EuroDusnie probeert dit bijvoorbeeld met een voedselcoöperatie, een infowinkel en een weggeefwinkel. Met deze kleinschalige alternatieven, die in de marges van het bestaande systeem kunnen bestaan, kun je aantonen dat niet

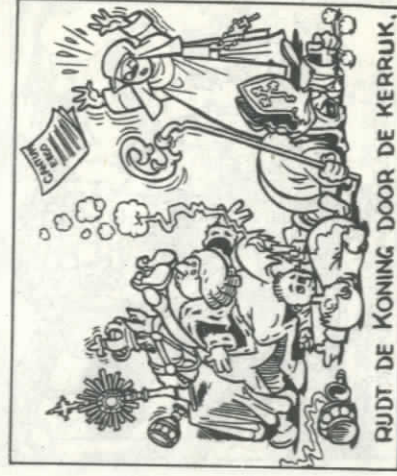
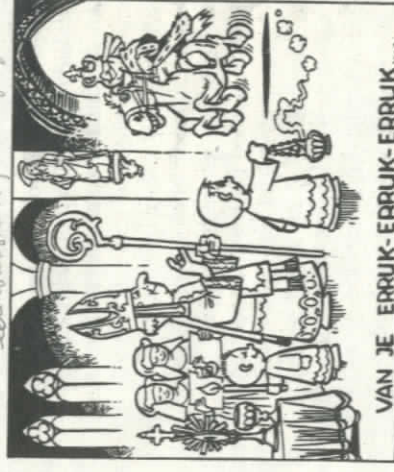
alles gebaseerd hoeft te zijn op loonarbeid en winst maken. Maar ja, ik heb zelf niet de illusie dat dergelijke kleinschalige alternatieven te beschouwen zijn als de opbouw van een nieuw systeem waaraan binnenkort het bestaande kapitalistische systeem ten gronde zal gaan. Als je alleen maar je energie richt op het opbouwen van een ander systeem, zal je al snel tegen de grenzen oplopen van het heersende systeem en de bestaande machtsverhoudingen, die volgens mij niet door middel van een respectvolle dialoog te slechten zijn.

Daarvoor is denk ik in de eerste plaats politieke strijd nodig. Binnen deze strijd zal je met allerlei mensen moeten samenwerken, en dan is het inderdaad zaak dat "geweld en harde taal" niet het uitgangspunt is maar goede argumenten en dialoog wel. Politieke strijd moet echter wel degelijk vaak confronterend, "tegen het systeem" zijn: kijk naar de strijd in Zuid-Afrika tegen het apartheid-systeem, het verzet in Duitsland tegen kernafvaltransporten, het verzet in verschillende Europese landen tegen infrastructuurprojecten, de strijd van illegalen in Nederland, of acties tegen wapenbeurzen.

Mijn conclusie: het is een illusie dat de door links gewenste veranderingen in de maatschappij afgedwongen kunnen worden door het aangaan van positieve dialogen met iedereen, en het werken aan eigen alternatieven voor dit systeem. Dit zijn zaken die zeker ook nodig zijn maar waar de linkse beweging niet haar zwaartepunt moet leggen. Dit moet volgens mij liggen bij collectief gevoerde politieke strijd, iets wat gezien de positie en organisatie van links tegenwoordig natuurlijk niet makkelijk is, maar

lees verder op pagina 7

Waarom heb je het niet over structuren maar over mensen dan? Dan zijn de mensen de schuld van het probleem!

Anti-nationale solidariteit met Esteban

daar moet het denk ik wel beginnen.

Op nog een aantal andere zaken in Barts stuk had ik graag ingegaan, zoals zijn bewering dat cultuur altijd een menselijk produkt is, en dat er sprak is van een "historische collectieve morele groei van de mensheid". Een andere keer misschien.

David

"De Tegencultuur van links", waar dit stuk een reactie op is, verscheen in Dusnieuws 19 en is te lezen op de homepage van EuroDusnie (squat.net/eurodusnie). Mensen zonder internet kunnen een copie van het artikel opvragen.

noot

(1) Sommige mensen zullen opmerken dat deze discussie al eerder is gevoerd, maar dat is geen reden om hem opnieuw aan te gaan. Voor veel mensen kan het namelijk een nieuwe discussie zijn. In het blad Konfrontatie, nummers 12 en 14, verschenen artikelen die enigszins op deze discussie aansluiten, van resp. Rymke Wiersma en Eric Krebbers. Mensen die geïnteresseerd zijn kunnen hiervan een copietje opvragen bij de Dusnieuws redactie.

Het ziet er naar uit dat deze niet ingewilligd wordt. Als hij wordt uit geleverd aan Spanje zal hij een lange tijd in de cel moeten gaan doorbrengen. Waar misschien de martelkamer weer op hem wacht, net als in het verleden al verschillende malen was gebeurd. Volgens de Nederlandse staat is Spanje echter een safe land en is er geen reden voor politiek asiel. Dit is natuurlijk niet zo raar omdat Nederland goede economische betrekkingen met Spanje heeft, en deze niet op het spel wil zetten. Onderzoek van (Committee Against Torture van de VN in Geneve) wees echter uit dat spanje zich nog steeds schuldig maakt aan martelingen. En dat organisaties die zich kritisch uitlaten over optreden van de spaanse politie, martelingen, zoals de spaanse mensenrechtenorganisatie Asociacion contra la Tortura, onder censuur worden geplaatst en bedreigd worden met buitensluiting als ze doorgaan met naar buiten brengen van informatie.

Wij namen ook deel aan de demonstratie waarvan we dachten dat deze ter ondersteuning van Esteban Murillo en tegen uitsluiting en onderdrukking was. Zo zag het er ook naar uit totdat we bij de hofvijver arriveerden om een zestal hongerstakingende baskische mensen op te halen. Toen kreeg de demonstratie een hele andere kleur. Deze baskische mensen gingen aan kop van de demonstratie lopen met een enorme rood

groene baskische vlag. Wat echt een beetje misplaatst was in een demonstratie tegen onderdrukking en uitsluiting want volgens ons is iedere vorm van nationalisme er één van uitsluiting en onderdrukking. Toen er ook nog pro-ETA leuzen werden geroepen en aan het eind het Baskische volkslied werd gezongen begonnen we ons een beetje af te vragen wie precies die demonstratie organiseerde en waar we nou solidair mee waren tijdens die demonstratie.

Nationalisme is een bron van racisme en onderdrukking en kan ook leiden tot anti-semitisme. Nationalisme kan naar ons idee dus geen radikaal links thema zijn (anti nationalisme natuurlijk wel). Door nationalistische ideeën toe te laten in het radicaal linkse gedachtegoed zet je de deur open voor extreemrechts. Het is dan ook niet echt verbazingwekkend dat een paar dagen na de demonstratie de nieuw-rechtse groep voorpost via hun website bekend maakte dat ze ook op de demonstratie aanwezig waren. In hun blad revolte besteden ze al geruime tijd aandacht aan de strijd van Baskische nationalistische groepen voor een eigen staat en de demonstraties met nationalisme.

nalistische uitingen zoals deze geeft hun alleen maar meer gelijk dat radicaal-links en extreem-rechts op een aantal punten weinig lijken te verschillen.

I n principe hadden we natuurlijk geen woon tijdens de demonstratie kunnen reageren omdat achteraf bekriften erg makkelijk is, maar we doen het nu als

Solidair zijn met een organisatie als de ETA of met Herri Batasuna is je solidair verklaren met nationalisme.

Solidariteit verklaren is naar ons idee noodzakelijk maar dan wel met mensen of groepen waar je dit ook echt mee kan zijn, die zijn er toch genoeg. Wees solidair met de onderdrukten en doe dat op zo'n manier dat er geen twijfel over bestaat waar je solidair mee bent. Als daar in bestaande structuren geen plaats voor is doe dat dan in je eigen manier.

Anti-Nationale solidarische groetjes Jelle en Sandor.

Revolte

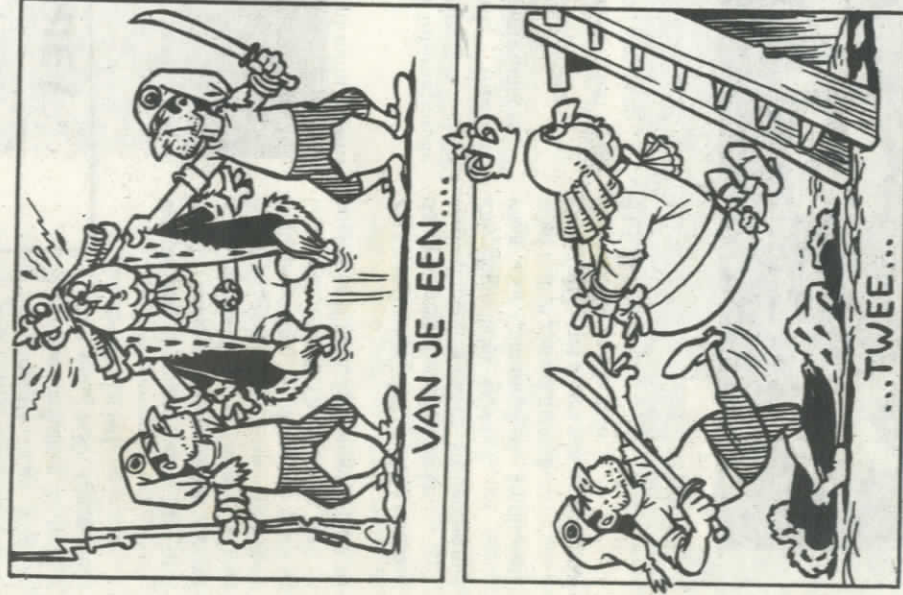
Logo periodiek voorpost

EuroDusnie Intern

De maandelijks beschreven Eurodusnie perikelen

Ik dacht zo ik schrijf deze column direct na onze vergadering waar alle werkgroepen binnen EuroDusnie bijeenkwamen om julië het meest actuele nieuws van het reilen en zeilen van EuroDusnie te geven. Vanavond bespraken we onder meer enkele vragen van groepen buiten EuroDusnie om gebruik te maken van onze ruimtes. Voor een week-end maar ook voor langere tijd. Nu willen we graag dat vop de ruimtes goed gebruik wordt gemaakt, maar eveneens dat groepen die veel gebruik maken van de ruimtes, deelnemen aan de beslissingen en zich verwant voelen met de ideeën waarvoor EuroDusnie staat. We besluiten de groepen eerst beter te leren kennen. Verder discussiëren we over de terugkoppeling van belangrijke onderwerpen naar de werkgroepen. Na vele discussies over nieuwe structuren blijft de toepassing in de praktijk een ander vraagstuk wat na de eerste ervaringen ermee om nieuwe oplossingen vraagt. We discussiëren wat af binnen EuroDusnie, maar ik ben blij dat dingen ter discussie worden gesteld. Zoiets als formele consensus waarover we

een tijd terug hebben gediscussieerd, dat wordt vaak als vanzelfsprekend binnen antiautoritaire groepen toegepast terwijl mensen er soms binnen dezelfde groep verschillende ideeën op na houden wat dit dan inhoudt. En dan blikten we vanavond even terug op het driejarig feest wat erg leuk was maar waarover je elders in deze Dusnieuws meer kunt lezen. Maar aangezien de Dusnieuws vooral doet aan vooruitblikken, als laatste COMODO die een oproep deed voor een actieve bijdrage voor de komende 29A, waar met spanning en zin naar wordt uitgekeken in Leiden.

Agenda

Wo 3 - vr 5 mei Wereldkongres van de Internat. Chamber of Commerce: zakenlieden debatteren over versterking van hun financiële positie in de EU. Budapest/Hongarije. Info: A SEED-Europe, 020-6682236. Email: aseedeu@antenna.nl.

Wo 3 mei Herdenking inval bij Ravage.

Wo 3 - di 9 mei Herdenkingsreis naar de voormalige concentratiekampen in Sachsenhausen, Ravensbruck en Bergen Belsen.

Org: St. Ned. Vriendenkring Sachsenhausen. Info: 079-3520751.

Do 4 mei Challenge against Neem patent (genetische manipulatie). München/Duitsland. Org: Nina/A SEED, 020-6682236. Email: nina@aseed.antenna.nl.

Vr 5 mei Een groot fietsfeest. In de binnenstad zijn er allerlei activiteiten die met fietsen te maken hebben. Tilburg. Org: Het Fietsforum.

Zo 7 mei Grote demonstratie/manifestatie in de Aspevallei - tegen aanleg snelweg door natuurgebied. Voorafgaand aktiekamp (1 t/m 6 mei). Aspevallei, Franse Pyreëen. Email: tienekdg@knoware.nl.

Zo 7 mei Zonder Auto in ruim 150 steden in Italië. Info: Land. Overleg Autovrij Zondag: 020-5507300 (Rene Danen).

Di 9 - ma 15 mei Direkte, geweldloze akties tegen Britse atoombommen producerende fabriek Aldermaston, vlakbij Londen (G.B.). Alleen vrouwen. Org: Aldermaston Women. Info: lppy, 0044-171-2780444. Email: waty@gn.apc.org.

Woe 10 mei herdenking van de vlucht van Wilhelmina in 1940 naar Engeland, nu 60 jaar geleden.

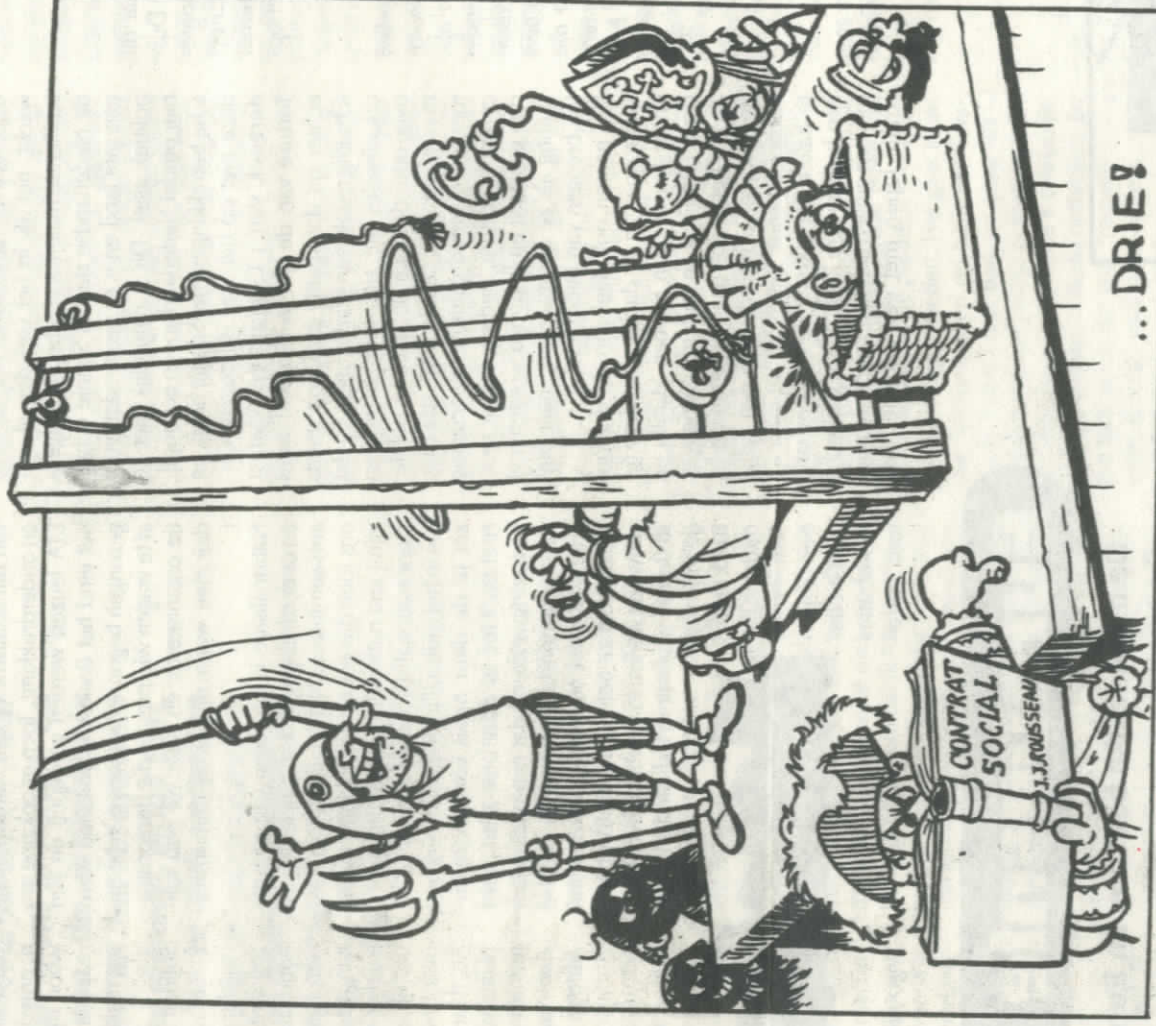
Vr 12 mei 16:30 Fietsdemo tegen auto-overlast. Verzamelen op Damplein, Utrecht. (elke 2e vrijdag van de Onfeven maand!). Org: D'Omtapper. Info: 030-2941505 (Jeroen) of 030-2382218 (Yvonne).

Za 13 mei Landelijke fietsdag.

Za 13 mei Wereldwijde herdenking onthoofding van Olden Barneveldt.

Za 13 mei 10:00-17:00 Landelijke LETS-dag: ontmoeting en uitwisseling lokale LETS-systemen; oprichting landelijke stuurgroep LETSLand. Buurthuis Fermerie, Muggenplein 9, Deventer. Org:

Wo 17 mei Première video 'Try and Error: Cologne '99 strategies against global summits' van Organic Chaos Network. Aansluitend discussie over strategieën tegen toppen, zoals tegen de komende EXPO, EU-top in Portugal, IMF/Wereldbank top in Praag in eetcafé 'Las Vegas', Koppenhinksteeg 2c te Leiden om 20:30.

eisen de straat terug! Om 22:30 vertrek fakkeltocht vanaf APCU.

Voorstraat 71, Utrecht. Dit jaar ook Heksenacht-demonstraties in Rotterdam, Groningen en Eindhoven. Deelname alleen door vrouwen!

Do 18 - ma 22 mei Trident Ploughshares geweldloos vredes-aktiekamp in Aldermaston (vlakbij Londen, GB), tegen (Britse) kernwapens en Trident atoomonderzeeërs. Tevens training direkte geweldloze aktie.

Org: Trident Ploughshares 2000. Info: David Kckenzie, 0044-1324-880744 of 0044-777-5711054. Marjan Willemsen: 0032-9-2428752. Email: tp2000@gn.apc.org. Http://www.gn.apc.org/tp2000/.

Vr 19 mei Heksenacht!

Vr 19 mei 18:00 Maandelijks fietsprotest tegen auto-overlast in de stad. Den Bosch. Verzamelen om 17:30 voor NS-station. (elke 3e vrijdag van de maand!) Na afloop veget./vegan. eten. Org: Spookrijder. Info: 073-6142998.

Vr 19 - vr 26 mei Internationale aktivisten-ontmoeting rond akties tegen de uitbreiding van kerncentrales (k2r4) in Ukraine. Letland. Org: A Seed europe. Info: 020-6682236. Email: vanja@aseed.antenna.nl.

Wo 24 mei Verslag van de akties tegen de aanleg van de stuwdam in Itoiz (Baskenland) en tegen de aanleg van een tunnel in de Aspevallei in eetcafé 'Las Vegas', Koppenhinksteeg 2c te Leiden om 20:30. Organisatie Zwarte Draad.

Wo 17 mei Rechtszaak tegen GroenFront aktivisten ivm. (kraak-)protest tegen de Betuwelijn. Rechtbank Arnhem. Info: Arrestantengroep GroenFront: 06-50246646. Http://www.antenna.nl/nvda/groenfront.

Wo 24 mei Première video 'Try and error', Cologne '99, strategies against global summits', door Organic Chaos Network. Aansluitend discussie over strategieën tegen de komende expo in Duitsland. In 'Op Drift' eerste drift 2/hoek speelhuizen, Groningen om 20:30.

Wo 17 - wo 31 mei Internationale aktieperiode tegen politieke 'verdwijningen'. Info: Internat. Committee Against Disappearances (ICAD): 030-2313014.

Za 27 mei 13:00-14:00 Wake om aandacht te vragen voor politieke verdwijningen in Turkije. Solidariteit met Zaterdagmoeders Istanbul. Plein voor Catharinakerk, Eindhoven. (elke laatste zat v/d maand). Org: ICAD, met steun van groot aantal Eindhovense org.'s. Info: 040-2517607

Do 18 mei 20:30 Verzamelen voor Heksenacht in Utrecht: Vrouwen

Dvsnieuws

De tegencultuur van links?!

Aanvankelijk was het de bedoeling dat dit artikel voor een gedeelte zou gaan over de Dalai Lama en de Tibetaans-boeddhistische traditie. Na het verschijnen van twee artikelen in aktieblad Ravage over dit onderwerp kreeg ik namelijk zoveel opmerkingen hierover te horen dat ik het nodig vond mijn uitgangspunten over de op- en instelling van links t.a.v. 'de ander' nog wat te verduidelijken. Inmiddels is gebleken dat Kleintje Muurkrant, in tegenstelling tot Ravage, de discussie over het al dan niet 'fout' zijn van de Dalai Lama verder onder haar hoede wil nemen. Dit stuk handelt dus niet meer over de Dalai Lama, alle geïnteresseerden verwijs ik hierbij naar het Kleintje Muurkrant.

In dit artikel ga ik in op hoe ik 'de' opstelling van links zie en ervaar, en hoe ik denk dat deze verbeterd zou kunnen worden. Ik zie het onderstaande stuk niet als definitief of absoluut, wel hoop ik dat het een zinvolle bijdrage kan leveren aan een mijn inziens nodig te voeren discussie over dit onderwerp.

Een opvatting die we binnen links vaak aantreffen is dat de mens in zijn huidige gedaante eerst en vooral het slachtoffer is van maatschappelijke structuren. Het huidige mondiale liberaal-kapitalistische systeem wordt hier als dé oorzaak van de wereldwijde onderdrukking van de mens gezien. Willen wij de mens van het kapitalistische juk bevrijden, zo luidt de theorie, dan is het noodzaak dat we ons bovenal verzetten tegen dit systeem en al degenen die het vertegenwoordigen. Het systeem vertegenwoordigt hier primair het kwaad en moet logischerwijs dan ook primair bestreden worden. Dit in de hoop of overtuiging dat het uiteindelijk via een revolutie omver geworpen kan worden zodat we de beoogde vrijheid en gelijkheid kunnen bereiken.

Bij het bovenstaande model, wat vanzelfsprekend vele varianten kent, wil ik een aantal kanttekeningen plaatsen. Volgens mij is namelijk niet hét systeem de primaire factor die de wereldwijde onderdrukking in stand houdt maar 'de mens' die voorafgaat aan de invulling van welk systeem dan ook. Cultuur blijft altijd een menselijk produkt. Dit heeft volgens mij als gevolg dat wanneer je blijvende verandering na wilt streven, je jezelf primair dient te richten op de verandering van de (individuele) mens en niet primair op de bestrijding van het systeem. Verandert de mens ten goede, dan verandert uiteindelijk ook het systeem ten goede, zo luidt kort gezegd deze theorie.¹ Omgekeerd kan gezegd worden, we kunnen zoveel systemen bestrijden als we willen, als de mens geen fundamentele verandering door zal maken dan zal elk systeem er één blijven waarin hebzucht, haat en egoïsme de boventoon voeren.

Nu is het bovenstaande, ook vanwege ruimtegebrek, wel wat te zwart-wit gesteld.² Beide modellen kunnen niet strikt gescheiden worden, ook mensen die zich primair tegen het systeem richten streven persoonlijke verandering na. En ook mensen die zich primair op de (inter)menselijke verandering richten zullen wellicht verandering van het systeem nastreven.

¹ Ik ga hierbij uit van een historische collectieve morele groei van de mensheid. Dit uitgangspunt is genoeg voor een discussie op zich, en werk ik daarom hier niet verder uit.

² Ik ben me ervan bewust dat ik in dit gehele artikel moeilijk aan generalisaties kan ontkomen. Ik hoop dat de lezer zich beseft dat ik me realiseer dat de werkelijkheid veelkleuriger is dan dat het generaliserende woordgebruik hier soms doet voorkomen.

Bij Durmelen
21
(stuk van David
op request)

la boche

→

*

Wel wordt de klemtoon duidelijk anders gelegd en heeft deze onderscheiding in de praktijk volgens mij belangrijke consequenties.

Mensen die het systeem als hét kwaad of de grote boosdoener zien en zichzelf buiten dat systeem proberen te plaatsen hebben (vanzelfsprekend?) weinig goede woorden over voor één ieder die meewerkt aan dat systeem. De boze buitenwereld, en alle individuen die daaronder vallen, kan daardoor vaak op weinig sympathie rekenen, ook wanneer zulke individuen binnen het liberaal-kapitalistische systeem (positieve) veranderingen proberen na te streven. De regel is hier immers, het systeem moet óm en dan pas zal de mens definitief bevrijd kunnen worden.

Dit uitgangspunt, waarbij een sterk negatief beeld van 'de ander' vaak centraal komt te staan biedt volgens mij weinig perspectief voor structurele positieve verandering. De eigen visie centraal stellen om vervolgens hier de gehele buitenwereld aan te toetsen en te 'onderwerpen' is iets wat we helaas maar al te vaak aantreffen. Zodoende hebben veel linkse en anarchistische mensen/groeperingen niet enkel ruzie met de wereld maar ook met elkaar. Het lijkt dan ook wel eens of de linkse beweging bestaat uit heel veel kleine splinterbewegingen die daarbij enkel maar 'tegen' kunnen zijn. In gesprekken met mensen van buiten 'de scene' kom ik deze laatste bevinding trouwens ook niet zelden tegen. De ongenueanceerdheid en de negativiteit die vaak spreekt uit de hoek van de linkse beweging laten me persoonlijk trouwens ook regelmatig met een gefrustreerd gevoel achter.

Deze weinig tot de verbeelding sprekende houding is volgens mij dan ook één van de redenen dat linkse bewegingen zich nog steeds in de marge van de samenleving bevinden. Het nodigt niet echt uit, om het met andere woorden te zeggen.

Nu weet ik dat het in bepaalde linkse kringen niet zo populair is om met natuurwetten aan te komen maar de volgende komen toch aardig overeen met hoe ik de zogenaamde werkelijkheid zie en ervaar; negatieve polen stoten elkaar af, vuur blus je niet met vuur. Hiermee wil ik zeggen dat het slagen van onze idealen staat of valt met de manier waarop we de buitenwereld tegemoet treden. Niet vanaf een eiland de kust bombarderen maar bruggen en verbindingen creëren zodat we door middel van een vruchtbare en respectvolle dialoog deze wereld samen tot een draaglijker oord kunnen maken. Met andere woorden; niet primair tégen de bestaande samenleving strijden, maar je inzetten vóór een betere samenleving. Het verschil lijkt misschien klein maar is het volgens mij niet. Negativiteit werkt te vaak destructief.

Wanneer we willen dat mensen onze (positieve!) ideeën verkondigen serieus in overweging nemen kan dat enkel gehoor krijgen wanneer we aansluiting zoeken bij deze mensen. Samenwerken op basis van overeenkomsten in plaats van bekvechten op grond van verschillen is hier dan wel een eerste vereiste. Het potentiële goede in de mensen wordt volgens mij dan ook niet aangesproken door geweld en harde taal maar door het aanreiken van begrip, goede argumenten en een sociaal en plezierig alternatief.

Wanneer we dit niet doen bieden we 'de ander' nauwelijks de mogelijkheid tot verandering. Sterker nog, je zult zijn of haar denkbeelden soms eerder nog versterken omdat een aanvallende houding maar al te vaak een wederaanval als reactie heeft. Hoe graag we het ook zouden willen, uiteindelijk bestaat er geen objectieve norm waar we ons op kunnen beroepen, geen waarheid die we kunnen afdwingen. Een groeiprocess richting onze idealen kan volgens mij dan ook enkel **samen** effectief vormgegeven worden, dit in een sfeer van wederzijds respect en begrip. Dit

betekent geenszins dat we niet meer kritisch zouden kunnen zijn. Opbouwende en afbrekende kritiek zijn echter wel een wereld van verschil.

Kort ingaande op het stuk van Marko '*repareer de samenleving*' (Ravage) zou ik, geheel in de lijn van dit stuk, willen stellen dat we ons niet (als de kern van ons verzet) tegen het individualisme moeten verzetten, maar dat we eerder aansluiting moeten vinden bij dit 'heersende' individualisme³ zodat we mensen van hieruit (respectvol!) kunnen aanspreken op hun apathische, egocentrische of asociale gedrag.

Het bereiken van een rechtvaardiger of betere wereld hangt volgens mij dan ook niet af van de mate van verzet die we plegen tegen het systeem, maar veel meer van het gene wat we doen vóór de opbouw van een ander systeem. Ik hou hierbij rekening met het mogelijke feit dat deze visie er bij veel linkse mensen moeilijk in zal gaan. Het (blinde?) fanatisme waar de wereld jarenlang mee tegemoet getreden is, valt niet zo gemakkelijk te veranderen in een positieve, respectvolle en opbouwende manier van denken en handelen.

Waar ik voor sta is dan ook een radicale (individuele en collectieve) verandering van de manier waarop de linkse beweging zich doorgaans naar buiten toe opstelt. Het potentieel is, geloof ik stellig, nog steeds aanwezig.

Nogmaals, ik zie deze visie niet als definitief of algemeen geldend.

Ik hoef maar te denken aan repressieve dictatoriale systemen elders op deze aarde en ik kan mijn positieve (naïeve?) ideeën die mijn inziens tot structurele verandering kunnen leiden wel gedag zeggen. De huidige Westerse situatie biedt wat mij betreft zeker wel voldoende mogelijkheden.

Tenslotte, al lijkt het er misschien wél op, bedoel ik niet te zeggen dat het woord 'tegen' helemaal niet meer zou mogen vallen. Ik bedoel enkel dat het zwaartepunt wat mij betreft een heel stuk verder richting positieve dialoog mag komen te liggen. Dan zullen we (samen!) een stuk meer voor elkaar kunnen krijgen.⁴

Bart

³ Individualisme definieer ik als het proces waarbij individuen losraken en zich losmaken van traditionele verbanden als familie, buurt, kerk en zuil inclusief de daarbij horende opvattingen en gedragspatronen.